

NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 13373

DEM ZEYDNS TABIK

Leah Kapilowitz Hofman

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x101, or by email at cmadsen@bikher.org.

דעם זיידנעם טאָביק פּוֹטקע

פֿון

לאָדאָס אָפּעלזאָוויטש-האַפּמאַן —

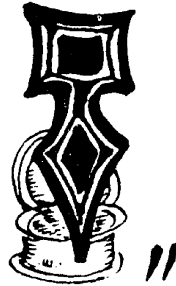
פאַרלאָג "יודישע שול" (Yiddish School)

מאַנטרעאל

ה'תש"ז — 1946

יידע, ווייז דין מאַביק-פּושקע,
אך וויל אונד אַ שמעק.
„גיי, דו ביסט אַ שטיפּערד!“ זאָגט ער
און ער גייט אַוועק.

טראַכט אונד : און דער זיידע מיטלאַפּן,
קינער וועט גיט זיין,
וועל אונד אונד די שפיצן פינגער
און זיין שטוב אַרײַן ;

אויסזוכן די פּושקע מאַביק
און זיין לאַנגן ראַק,
אַנמעסטן די גרויסע ברילן,
אומגיין מיט זיין שטאַק.

טאָביק וועל איך קענען שמעקן,

וויפל נאָר איך וויל ;

וועל איך אויסזען, ווי אַ זיידע...

אוי, אַ שיינע שפּיל!

שאַ, דער זיידע מוז שוין שלאָפּן!

בין איך באַלד ביים טור ;

שפּאַן אַרײַן צו אים אין קאַמער. —

ס'הערט זיך ניט קיין ריז.

כאַפּ איך זיידעס ראַק פּון בעטל,

זוך דעם טאָביק אויס,

נעם דעם שטעקן און די ברייטן

און איך גיי אַרויס.

שטעל איך זיך אנטקעגן שפיגל

אין דעם זיידנס דאָק;

מיט די ברילן אויף די אויגן,

אין מיין האנט דעם שטאַק.

וויל איך עפענען די פושקע,

קען איך ניט, ס'איז שווער;

רייס איך זי מיט אלע כוחות,

דריי זי הין און הער.

ביז עס דייסט זיך אויף דאָס דעקל

מיט אַ גרויסן פראַל;

פלייט אין נאָז און אין די אויגן

טאַביק — ביטער-גאל!

ה. ה. ה. ה. ה. ה. ה.

„האפטשי! האפטשי! זידע, זידע!

ניכער, קום אהער!

האפטשי! אוי, די אויגן, זידע!

כזועל ניט טאן דאס מער!“

קומט דער זידע שנעל צו לויפן:

„האפטשי! וואס איז דאס?“

„אוי, ס'איז ביטער אין די אויגן,

ביטער דא אין נאז!“

„זעסט,“ זאגט ער, „זעסט נאשן טאביק

אז דער זידע שלאפט?“

כזוייס, איד בין געווען א שלעכטער,

האט מיר גאט געשמראפט . . .

© 1957 by
The Jewish Publication Society of America
Philadelphia, Pennsylvania